

[Niels Andersen.]

frie konkurrence. Der skal være en rimelig overgangstid for sådanne industrier, og det er det, vi søger at tillempe i det udvalg, der nu arbejder. Jeg vil dog gerne sige, at det ville være uklogt efter min opfattelse at gennemføre en højere beskyttelse, altså højere toldsatser, og længere fastholden af de bundne importlister end strengt nødvendigt. Jeg anser det for en fordel, at vi hurtigst muligt kommer ud af denne beskyttelsespolitik.

Med hensyn til landbrugets stilling i øvrigt, når vi går ind i det store frihandelsområde, må man sige, at landbruget konkurrencemæssigt står godt placeret. Vi kan fremstille landbrugsvarer, der er konkurrencedygtige overalt i verden. Det, der i og for sig er det største problem for dansk landbrug fremover, er kampen mod subsidieordningerne i de lande, vi nu skal samarbejde med. Jeg mener, at der er åbnet mulighed for i traktaten, at man kan komme et stykke vej med hensyn til afvikling af disse subsidieordninger. Jeg har forstået det sådan f. eks., at med hensyn til æg har man fra Englands side givet positivt tilsagn om efterhånden at afvikle tilskuddet til ægproduktionen i England, og jeg håber, det bliver muligt på andre områder at slutte lignende aftaler.

Det er jo noget vanskeligere med industrien, således som jeg allerede har nævnt, men det er dog min opfattelse, at dansk industri har en levende forståelse af, at vi nu står foran indtræden i et frihandelsområde, og at man må se at klare sig i dette frihandelsområde ved at fremstille de varer, vi skal sælge, til konkurrencedygtige priser. Det er min opfattelse, at industrien har indrettet sig netop på dette gennem de stadig stigende investeringer, der har fundet sted i de senere år ikke mindst på baggrund af afskrivningsloven, som vi gennemførte i 1957, og den skattefri investeringsfond.

Resultatet af det skridt, vi nu tager, bliver, at vi træder ind i et område, hvor der bliver 90 millioner mennesker at afsætte sin

produktion til i stedet for 4 1/2 million. Det vil i alt fald komme til at gælde for mange af de virksomheder, som har været stærkest beskyttet, og det kan absolut betyde en fordel for mange virksomheder. Det betyder en fordel i hvert fald for de virksomheder, der er konkurrencedygtige; og for de virksomheder, der er i stand til at omstille sig til at fremstille en produktion, som de er konkurrencedygtige med, vil det også være en fordel. Men man ville ikke være ærlig, hvis ikke man indrømmede, at der kan blive visse omstillingsvanskeligheder, som vi dog skal igennem, og som vil resultere i bedre vilkår, større indtjeningsmuligheder.

Ud over det ønsker jeg dog at pege på, at det, der nu skal ske, vil være en fordel for forbrugerne, fordi man kan komme bort fra disse fordyrende beskyttelsesforanstaltninger, som told og importregulering har været. Jeg tillægger det stor betydning, at importregulering ikke alene afvikles over for de syv lande, men også over for mange andre lande inden for Europas grænser og inden for dollarområdet. Tolden afvikles i første omgang kun over for de syv lande, men man når forhåbentlig frem til forhandlinger, der resulterer i, at vi også får tolden afviklet over for de andre europæiske lande.

Men det, jeg synes man næsten kan sige er det vigtigste, man opnår ved det skridt, vi her står over for at skulle tage, er, at der bliver skabt lige vilkår for landets borgere. Der har været urimelige uligheder i de betingelser og vilkår, man har haft. Jeg tænker her på forholdet mellem den ældre generation og de yngre, der skulle skabe sig et erhverv, enten det var ved fabrikation eller inden for handelen. Det har under den planøkonomi, der har været ført med importrestriktioner, været umådelig svært for unge mennesker at gøre sig gældende. Vi når nu på dette område frem til, at der bliver lige vilkår her i landet, og det tillægger jeg overordentlig stor betydning.

Jeg vil også pege på betydningen af, at vi træder ind i et frihandelsområde, hvor vi